

මාතර බොධි රාජයා අඛියස දි. 2007.12.22.

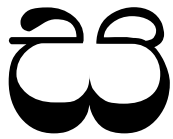
නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

පුඤ්ඤං නෙ පුරිසො කසිරා

කසිරා තෙසං පුනප්පුනං

නම්හි ජ්ඤං කසිරාථ

සුඛො පුඤ්ඤස්ස උත්තරො

ධම් ශ්‍රවණානිලාශී, ගුණ ගරුක කාරුණික පින්වත්ති, අදත් මේ චේතිනාසික මාතර බොධිරාජයාණන් වහන්සේ අඛියස පවත්වන, මේ උතුම් සධම් ශ්‍රවණය සඳහා, සධම් දේශනාව සඳහා සහභාගි වෙත ඔබ අපි හැම දෙනාටම අද දවසත් අනුස්මරණීය දිනයක් වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා සම්බුද්ධ සාසනයෙහි සුවිශේෂී සිද්ධිමි රැසකින් සෝභාමාන වෙව්ව උතුම් දිනයකුයි අද දවසේ නිමාවත් එක්කම උදා වෙන්නේ. විශේෂයෙන් ජය ශ්‍රී විජය ශ්‍රී බෝධි රාජයාණන් වහන්සේ අපේ රටට දායාදයක් ආශීර්වාදයක් ලෙසින් සංසම්මතා මහ මෙහෙණින් වහන්සේ සමග ලක්දිවට දායාද වූ දවස උදාවප් මාසයේ පූර පසළොස්වක් පොහොය දවසයි. විශේෂයෙන් ලක් වනිනා ඉතිහාසයෙහි අභිමානවත් දිනයක් වෙනවා මේ උදාවන දින කිහිපය. අනුබුදු මිහිඳු මහ රහතන් වහන්සේ ලක් දිවට වැඩම කරලා උන්වහන්සේ කළ සද්ධම්ම පළමු කොට අවබෝධ කර ගන්නේ ලක් වනිනාවත්. අනුලා දේවිය ඇතුළු කුල කාන්තාවන් ඒ සද්ධම්ම පළමුකොටම අවබෝධ කර ගන්නේ. ඒ නිසාමයි ඒ උත්තමාවියන්ට සාසනික පැවිද්ද පිළිබඳව අපේක්ෂාව ඇති වූනේ. ඒ ලක් වනිනාවන්ගේ අරමුණ, අපේක්ෂාව ඉටු කර ලන්ටයි මිහිඳු මාහිමියන් වහන්සේ ගේ ආරාධනය පිළිගැන්වීම අනුව තම සහෝදරියවූ සංසම්මතා මහ රහත් මෙහෙණින් වහන්සේ ලක් දිවට වැඩම කරන්නේ, ජය ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ ද වඩමවාගෙන. එතැනින් අනතුරුවයි අනුලාවත් ඇතුළු කුල කාන්තාවන් සසුන් ගත වෙමින්, ලක් දිව හිසැළුණි සාසනය ආරම්භ වෙන්නේ. ඒ නිසා විශේෂයෙන් කාන්තාවන්ගේ විමුක්තිය, නිදහස ලබාගන්න දවස හැටියටයි මේ උදාවෙන පූර පසළොස්වක් පොහොය සලකන්නේ. ඒ නිසා අදින්, මේ මොහොතෙන් ආරම්භ වෙන මේ පින්කම් මාලාව විශේෂයෙන්ම ලක් වනිනාවන්ට ආධම්මර වෙන්නට පුළුවන්, සතුටු වෙන්නට පුළුවන් උදාර අරමුණක්, අපේක්ෂාවක් ඇතිකර ගන්නට පුළුවන්, හොඳ අධිෂ්ඨානයක් හිතට ගන්න පුළුවන්, භාග්‍යමත් අවස්ථාවක්, දිනයක් හැටියටයි මේ බෝ සම්ඳුන් අභියස අපි සිහිපත් කරණු ලබන්නේ.

ඒ නිසා පින්වතුනි, අද දවසේ අපි අපේ සධම් දේශනාව සඳහා ලෞකික මග පිළිබඳව යමක් කථා කරන්න උත්සාහ කරන්නේ. කැමති කෙනෙකුට හෙට දවසේ ඒ ලොවුතුරු මග පිළිබඳව අසා දැන ගන්නට පුළුවන් වේවි.

අද දවසෙ අපි කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ලෝකික ගමන් මග පිළිබඳව. ලබන සංසාරික ජීවිතයේ පරිපූර්ණත්වය, අපේ පූර්ණත්වයෙන් යුතු සාංසාරික ජීවිතයක් ගෙවන්නට, ලබන්නට අපි කුමක් නම් කළ යුතුද කියන අවබෝධය අද දවසෙ ලබල දෙන්නයි දේශක පරමාත්මය වෙලා තියෙන්නෙ. ඒ නිසා පිංවතුන්ට ඒ උතුම් ජීවිත අත්විඳින්න කර ගන්නට මේ උතුම් සධ්මිය අපට මහත් වූ පිහිටක් පිළිසරණක් වේවා කියන අධිෂ්ඨානය අරමුණ ඇතිව මේ සධ්මිය ශ්‍රවණය කරන්නට ඕන.

පිංවතුනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ දාන, සිල, භාවනා කියල ත්‍රිවිධ පූණ්‍ය ක්‍රියාවක්, ලෝකික ප්‍රතිපදාවක්, ලෝකයට දේශනා කලා. සිල, සමාධි, ප්‍රඥා කියලා ත්‍රි ගිණනා මාගීයක් ලෝකෝත්තර මාගීය හැටියට දේශනා කලා. මෙන්න මේ දේශනා ක්‍රම දෙක අපි වෙන් වෙන්ව හඳුනා ගන්නට ඕන. අද දවසේ මෙන්න මේ මාගී දෙක එක්තරා විදියක සංකලනයක් වෙලා තියෙනවා. දාන, සිල, භාවනා කියලා දේශනා කළ ප්‍රතිපදාවම අනුගමනය කරමින් අපි සිල, සමාධි, ප්‍රඥා ලොවුතුරා මග වඩනවා කියන අදහසක්, ආකල්පයක් විතරක් ඇති කර ගන්න බවක යි අපි හුඟාක් දෙනෙක් සිටින්නෙ, ගත කරන්නෙ. ඒ නිසා මේ සිල, සමාධි, ප්‍රඥා කියන ත්‍රි ගිණනා මාගීය මොකක්ද, දාන, සිල, භාවනා කියන ලෝකික මග මොකක්ද කියන එක විශේෂයෙන් වෙන් වෙන් කොට හඳුනා ගත යුතු අවධියයි, කාලයයි දැන් උදා වෙලා තියෙන්නේ.

පිංවතුනි, ලොවුතුරු අමා මැණි සම්බුදු පියාණන් වහන්සේ අපට දේශනා කළ දාන, සිල, භාවනා කියන මේ ත්‍රිවිධ පූණ්‍ය ක්‍රියාමය වැඩ පිළිවෙල අද හුඟාක් ප්‍රතිපත්ති ගරුකයි කියන, ලොවුතුරා මගමයි දේශනා කරන්නෙ කියන, අපේ සමහර උගත්, බුද්ධත් යනිවරයන් වහන්සේලා පවා කිසියම් ආකාරයකින් බැහැර කිරීමක් කරනවා. හුඟාක් අපේ පිළිවෙත් පුරන දායක දායිකා පිංවතුන්, උපාසක උපාසිකාවන්ගෙන් ආකල්පය ක් තියෙනවා දන් පිත්තම්, සිල් භාවනා මේව නෙවෙයි කරන්න ඕන, ඒව නොකළ යුතු දේවල්, ඒව සසර දික් ගස්සන්න දේවල්. ඒ නිසා කම් රැස්වෙත දේවල් නොකළ යුතුයි, ඒ නිසා ලොවුතුරා මග ඒක නොවෙයි කියලා, ටිකක් පිනට දහමට අකැමැති බවක්, අපි පිත් මෙහෙහි කරන්නේ අපි ලොවුතුරා මගයි වඩන්නෙ කියන ආකල්ප සංකල්පවලින් පිරිවිටි ලෝකයක අපි ජීවත් වෙන්නෙ. ඒ නිසා අපි ටිකක් විවාර බුද්ධියෙන් යුක්තව, අපි ලග තියෙන මේ ආකල්ප සංකල්ප අපි ටිකක් පැත්තකින් නියලා විමසලා බලමු ඇයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දාන සිල භාවනා, මේ ලෝකික ප්‍රතිපදාවක් අපට දේශනා කරන්නේ කියලා. සැබවින්ම පිංවතුනි, ලොවුතුරා බුදුවරු කල්ප ගානක් පාරම් මග පුරල ලෝකයට සම්මා සම්බුද්ධත්වයට පත්වෙලා සම්මා සම්බුදුවරයන් වහන්සේ නමක් හැටියට ලෝකයට සධ්මිය දායාද කරන්නට සූදානම අපේ සංසාරය දික් ගස්සන්න නෙවෙයි. අපිව සංසාරයෙ තව තවත් දුකට ඇද දමන්න නෙවෙයි. සංසාරෙ අපි තව තවත් පරණ කරන්න නෙවෙයි. මේ සංසාර දුක නිමා කරන්නමයි උන්වහන්සේ සධ්මිය දේශනා කරන්නේ. හැබැයි පිංවතුනි, ලොවුතුරා බුදුවරු ලෝකෙට පහළවුනත් මේ කොතේ ඉඳලා එහා කොතට වෙනකම් ඉන්න ඔක්කෝම මාගී ඵල අවබෝධ කරවලා සසර සතරෙන් එතෙර කරවන්න සම්මා සම්බුදුවරයන් වහන්සේලාට පුළුවන් කමක් නෑ. උන්වහන්සේලාට පුළුවන්කම තියෙන්නෙ සුදුසුකම් සපුරා තියෙන අයට විතරයි ඒ උපකාරය කරන්න.

පිංවතුනි අපි අහල තියෙනවා සෝනාපන්නි අංග කියල කරුණු හතරක් පිළිබඳව. කල්‍යාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය, සධ්මි ශ්‍රවණය, යෝනිසො මනසිකාරය, ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව. මෙන්න මේ අංග හතරෙන් යුක්තවූයේද,

ඒ සෝනාපන්න භාවයට පත්වීමයි. "සෝන" කියල කියනවා ආයුෂී අෂ්ටාංගික මාර්ගයට. ඒ ආයුෂී අෂ්ටාංගික මාර්ගයට පමුණුවන උපකාරක ධර්මා භතරයි කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය, සධම්ම ශ්‍රවණය, යෝනියො මනසිකාරය, ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව කියල කියන්නේ.

කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය ලැබුණොත් සධම්ම ශ්‍රවණය කරන්නට ලැබෙනව. සධම්ම ශ්‍රවණය කරන්නට ලැබුණොත් යෝනියො මනසිකාරය, ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාවට එන්න පුළුවන් කියන විශ්වාසයත් ඒ විධියට ඇවිදිත් භූතාත් දෙනෙත් ලග තියෙනව. හැබැයි පිංවතුනි, අපි කල්පනා කරල බලන්න ඔන, මේ ලෝකෙ පහල වෙච්ච පරම උන්නම කළාණ මිත්‍රයත් වහන්සේ සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේයි. උන්වහන්සේව මුණ ගැහුණු, උන්වහන්සේගෙන් සධම්ම ශ්‍රවණය කල, කොච්චර නම් අය හිටියද යෝනියො මනසිකාරයෙන්, ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාවෙන් සෝනාපන්න භාවයට මාර්ගයට පත්වෙන්න බැරිවෙච්ච අය. දැන් කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය, සධම්ම ශ්‍රවණය ලැබුණ, කොසොල් රජපුරුවො කොච්චර බුදුහාමුදුරුවො මුණ ගැහුණද, උන් වහන්සේගෙන් කොච්චර බණ ඇහුවද, ඒ වගේ කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය ලබපු, සධම්ම ශ්‍රවණය කරපු අය බොහෝ හිටිය. ඇයි ඒ හැමෝටම මග පල අවබෝධ කරගන්න බැරි වුනේ ? මෙන්න මෙන්න තමයි පිංවතුනි, බුදුරජාණන් වහන්සේට මේ ලෝකික ප්‍රතිපදාවක් සකස් කරන්නට හේතුවක් සකස් වෙන්න. ලොවුතුරා බුදුවරු, පසේ බුදුවරු, මහ රහතන් වහන්සේලා සන්තප්පුරුෂ කළාණ මිත්‍රයත් වහන්සේලා මුණ ගැහුනත් ඒ සධම්ම ශ්‍රවණය කරන්නට ලැබුණත් අපි සුදුසුකම් සපුරා නො සිටියොත්, අපි සන්තප්පුරුෂ වෙලා නො සිටියොත්, ඒ ආශ්‍රයෙන් ඒ සධම්මයෙන් ලබන්න ඔන ප්‍රතිඵලය ලබන්න බැරුව යනවා. ඒ කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය ලැබෙන කොට, ඒ සධම්ම ශ්‍රවණය කරන්නට ලැබෙන කොට, අපි ලගත් සකස් වෙලා තියෙන්නට ඔන සුදුසු කම් තියෙනවා. අන්න ඒ සුදුසුකම් සපුරා ගන්න අය කළාණ මිත්‍ර ආශ්‍රයෙන්, සධම්ම ශ්‍රවණයෙන් සසර දුක් ගෙවා ගන්නා, නිමා කර ගන්නා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ උතුම් තුවණින් මෙන්න මේ ස්වභාවය දැන වදාලා. එහෙමනම් අද දවසේ මා හමුවේදි මේ උතුම් ධර්ම අවබෝධ කර ගන්නට බැරි වුනත්, මේ අසරණයත්, අහිංසකයත් අනාගතයේ දවසක හරි, මගේ ශ්‍රාවකයෙක් හමුවේ හරි, සධම්ම ශ්‍රවණය කරලා ඒ උතුම් මගට එන්නට ඔන. මේ දුක් නිමා කරන මග අවබෝධ කර ගන්නට ඔන.

අන්න ඒ නිසයි පිංවතුනි, සුදුසුකම් නැති අයට, සුදුසුකම් ටික සපුරා ගන්නයි දාන, සිල, භාවනා කියන ලෝකික පිළිවෙත බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ. ඒක අපේ සසර ගමන දික් ගස්සන්නට, සසර ගමන පරණ කරවන්න දේශනා කලා නෙවෙයි. සුදුසුකම් සපුරපු නැති අයයි බොහෝ කොට ඉන්නේ. ඒ අයගෙ සුදුසුකම් ටික හදාගන්නයි දාන, සිල, භාවනා ක්‍රීඩා පුණ්‍ය ක්‍රියා මාර්ගය අනුදැන වදාලේ. මතු මගේ සාසනයේ ශ්‍රාවකයන් වහන්සේ නමක් ලගදි හෝ මේ ධර්ම අවබෝධ කර ගනිවා කියන මහා කාරුණික අදහසින්මයි. ඒ නිසා මේක බැහැර කල යුත්තක් නොවෙයි පිත්වතුනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා සුඛො සුඤ්ඤස්ස උද්ධයො - පින කියල කියන්නේ සැපයටයි. සැප කියල කියන්නේ පිනටයි. මේ ලෝකෙ හැම කෙනෙක්ම, හැම සත්ත්වයෙක්ම සැපයට කැමතියි. දුක්ඛ පටික්ඛලා - දුක් පිළිකුල් කරනවා. සැපයට කැමතියි. සැපයට කැමති නැති කිසිම සත්ත්වයෙක් මේ ලෝකෙ නෑ පිත්වනි. එහෙම නම් ඒ සැපය ලැබෙන්නේ සැපය කියන්නේ පින නම් පින කියන්නේ සැපය නම් මේ නිසයි බුදුරජාණන් වහන්සේ

පිනට කැමති වෙන්න කියල කියන්නේ. පිනට කැමති වෙන්න. පිනට කැමති වෙලා නැවත නැවත පින් කරන්න. නමිහි ජ්‍යෙෂ්ඨ කසිරාථ - නැවත නැවත කැමැත්ත ඇති කරගෙන, නැවත නැවත පිනෙහි යෙදෙන්න. ගව පැටියා දෙන කරා නැවත නැවත යන්නේ යම් සේද, ගොවියා කෙනට නැවත නැවත බැස ගන්නේ යම් සේද, සැප කැමති කෙනා නැවත නැවත පින් කළ යුත්තේ මය. ඒ මහා කාරුණික බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ නියමයයි.

දැන් අපි බලන්න ඔබ්බ පිංවතුනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ මොනවද අපිට කරන්න කියපු පින්කම්. ඇයි බුදුරජාණන් වහන්සේ අපට මේ ත්‍රිවිධ පුණ්‍ය ක්‍රියාවක්ම අනුදැන වදාලේ. දේශනා කොට වදාලේ. සැබවින්ම පින්වතුනි, මගේ මහා කාරුණික බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහා කරුණා ගුණය, මහා ප්‍රඥාව, ඉස්මතුවී පෙනෙන තැනක් මේ උතුම් දේශනාව, මේ උතුම් මග පෙන්වීම. පිංවතුනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ දාන, සිල, භාවනා කියල ත්‍රිවිධ පුණ්‍යක්‍රියාවක් අනුදැන වදාරණවා.

දැන් අපි විමසා බලමු ඇයි බුදුරජාණන් වහන්සේ ත්‍රිවිධ පුණ්‍යක්‍රියාවක් ම අනුදැන වදාලේ කියල. අඩුවක් නැතුව මේ තුන් පුණ්‍ය කමියක්ම දේශනා කලේ ඇයි. මහා කරුණාව මහා ප්‍රඥාව මතු වෙන්නෙ කොහොමද කියල බලමු.

පින්වතුනි, මේ ලෝකයේ අපි මනුෂ්‍ය ලෝකයේ උපන් අය. මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් අවිච්ඡිද්ධ වෙන්න නම් අපි පුණ්‍ය මිනිස් ජීවිතයක් ලබන්න නම්, මෙන්න මේ තුන් විපාකයම එක් තැන් වෙතට ඔන. ඔබ මොහොතකට සිහි කරන්න, ඔබ දන්න සමාජය තුළ සියල්ලෙන් සම්පූර්ණ, අපි පුණ්‍ය මිනිස් ජීවිතයක් ඇත්නම්, ඒ මිනිස් ජීවිතය තුළ මේ තුන් විපාකයම එක්තැන් වෙලා ඇද්ද, නැද්ද කියලා බලන්න. අපි ටිකක් මේ ගැන විමසල බලමු. පිංවතුනි, මනුෂ්‍ය ලෝකයට ප්‍රතිසන්ධි වශයෙන් එන්න මහා පුණ්‍ය බලයක් තියෙන්න ඔන. තිරිසන්, ප්‍රෙත, අසුර, නිරය, සිව් අපාය පසු කරලා මේ මිනිස් ලෝකෙට එන්න මහ පුද්ගල පුණ්‍ය බලයක් ඔන. හැබැයි පින්වතුනි, ඒ මහා පුණ්‍ය බලයකින් මනුෂ්‍ය ලෝකයට එන සමහර ඇත්තෝ මඬ බුඩ්ධි වෙලා ඉපදිලා ඉන්නවා. අංග ටිකල වෙලා ඉපදිලා ඉන්නවා. කවුරුවත් හෙලෙව්වෙ පෙරළව්වෙ නැත්නම්, කන්න බොන්න ටික දුන්නෙ නැත්නම්, මල මුත්‍ර ටික ඉවත් කලේ නැත්නම් නැගිටගන්න, ඇවිදගන්න, පෙරලෙන්න බැරුව එක නැතම ඉන්න ඇත්තෝ ඉන්නව. මනුෂ්‍ය ලෝකෙ ඉපදිලා ඉන්නවා නිතර නිතර ලෙඩවෙත, මොනයම් හෝ හේතුවක් රෝගයක් නිසා හෝ නිරන්තරවම බොහෝ වලින්ම ජීවිතය ගෙවන ඇත්තෝ ඉන්නවා. මනුෂ්‍ය ලෝකයට ආපු සමහර අය වැඩි කලක් මිනිස් ලෝකෙ ගත කරන්නෙ නෑ, රඳන්නෙ නෑ. ඊළගට, මනුෂ්‍ය ලෝකෙට එන හැමෝම සුරුපි නෑ. සැරයක් හැරිල බැඳුවහම තවත් වතාවක් බලන්න තරම් අතින් අයගෙ අවධානය යොමුකර ගන්න තරම් හැකියාව නෑ. උපධි සම්පත්තිය ලබල නෑ. ඒ වගේම පිංවතුනි, මේ ලෝකයේ හැම දාම බුදුවරු, ශාස්ත්‍රාචාරු බහුලව පහළ වෙව්ව කාලෙන්, වණි හෙද, කුල හෙද කියල තිබුණ. පරමාපී වශයෙන් එසේ නොවුනත්, එබඳු සම්මතයක් ලෝකෙ හැමදාම තියෙනව. ඒ සම්මත පිළිගැනීම තුළ ඒ අඩුය, පහත්ය යන සම්මත කුලයක උත්පත්තිය ලැබුවොත්, මොනයම් ආකාරයක හෝ පෞරුෂත්වයට බල පෑමක් කරල තියෙනවා. පිරිස් තලයක යනකොට කිසියම් ආකාරයක කාය චිත්ත පිඩාවකට ලක් කරල තියෙනවා. සම්මත පිළිගැනීම තුළ එබඳු අත්දැකීම් තියෙනවා.

දැන් අපි බලන්න ඔන මනුෂ්‍ය ලෝකයට ආපු අය ඇයි මහද බුද්ධික වෙන්නෙ? මනුෂ්‍ය ලෝකයේ උපන් අය ඇයි ලෙඩවු වෙලා ඉන්නෙ? මනුෂ්‍ය ලෝකයට ආපු අය ඇයි අංග චික වෙලා ඉන්නෙ? මනුෂ්‍ය ලෝකයට ආපු අය ඇයි මහද ආයුෂ්ක වෙලා අඩු ආයුෂයෙන් මැරිල යන්නෙ? මනුෂ්‍ය ලෝකයේ උපන් අය ඇයි විරුපි වෙලා ඉන්නෙ? මනුෂ්‍ය ලෝකයේ උපන් අය ඇයි සම්මතයට හරි පහත්යයි සම්මත තැන්වල උපදින්නෙ? මෙන්න මේකට හේතු හොයල බලන්න ඔන. පින්වතුනි, මනුෂ්‍ය ලෝකයට කොහොම හරි ආවෙ අපි මහා පුණ්‍ය බලයකින් බව ඇත්ත. කවුද මහද බුද්ධික වෙලා උපදින්නෙ? සංසාරෙ ප්‍රාණසාන කල, ගබ්සා කිරිමි වලින් පටන් අරගෙන, මනුෂ්‍ය සානන කල, මනුෂ්‍ය වධ කල, ඇත්තොත්, විශේෂයෙන් සුරා පානය - බහ බරපතල අකුසලයක්, පඤ්ඤාය දුබ්බලි කරන - ප්‍රඥාව දුබල කරණ අකුසලයක්. එහි විපාක වශයෙන් සිව් අපායෙ ඉපදිලා, දුක් විදලා, මනුෂ්‍ය ලෝකයට ආවත් උපදින්නේ මහද බුද්ධිකයෙක් වෙලා. මේ මහද බුද්ධික වෙන්න හේතුව. එතකොට මහද බුද්ධික වෙන්නේ එතකොට සිල්වතාද, දුස්සිලයාද? දුස්සිල බවට ලැබෙන විපාකයක් මහද බුද්ධික බව.

අංග චිකල වෙන්න කවුද? ඇස්, කන්, නාසාදි ඉඳුරන් මනාව නොලැබෙන්නෙ ඇයි අපිට? අපි සංසාරෙ ප්‍රාණසාන, ප්‍රාණවධ, හිංසා අනුන්ට කල නිසා. කාය වාක් සංවරය හදාගන්න නිසා නොවෙයි, කාය වාග් අසංවරය නිසා. එහෙනම් අංග ප්‍රත්‍ය චික හරියට නො ලැබුණේ සිලමය විපාකය නොලබපු නිසා. දුස්සිල් බවේ විපාකයක් එහෙම වුනේ.

ඇයි අපි නිතර නිතර ලෙඩ වෙන්නෙ? අද අපි කපා කළොත් හුගාක් දෙනෙත් ලෙඩවු. මොනසම් හෝ රෝගයකට නිරන්තරවම බෙහෙත් ප්‍රතිකාර කරන ඇත්තො. ඇයි මේ ලෙඩ වෙලා තියෙන්නෙ? මෙන්න ප්‍රාණසාන කම්යේ, ප්‍රාණවධයේ, මේ පංච දුෂ්චරිතයට ලැබෙන විපාකයක්. දුස්සිල් බවට ලැබෙන විපාකයක් නිතර නිතර ලෙඩ වෙන එක. අනුන්ට වධ දුන්නා නම්, අනුන්ට හිංසා පිඩා කලා නම්, අනුන්ගේ ජීවිත පැවැත්මට අහතුරු කලා නම්, ඒ අකුසලයට, ඒ දුස්සිල් බවට, අසංවර භාවයට ලැබෙන ප්‍රති විපාකයක් මේ නිරෝගි බව නොලැබීම. නිතර නිතර ලෙඩ වීම.

ඇයි මහදායුෂ්ක වෙන්නෙ? අනුන්ගේ ජීවිත රැක්කෙ නැත්නම්, ජීවත් වෙන්න අයිති කාලය ජීවත් වෙන්න නොදි අඩු ආයුෂින් මරල දැම්ම නම්, උපදින්න නොදි කුස තුලම විනාශ කලා නම්, ඒකෙ විපාකය, වැඩි කලක් ජීවත් වෙන්න දෙන්නෙ නෑ. මෙන්න දුස්සිල් බවේ විපාකයක් මේ. එහෙනම් ඔබ දිප්පායුෂ බව කැමති නම්, නිරෝගි බව කැමති නම්, මහද බුද්ධික නොවි හොඳ මිනිස් ආත්ම භාවයක් ලබන්න කැමති නම්, ඔබට සිලය අවශ්‍යයි නේද?

ඔබ කැමති නෑ විරුපි කෙනෙක් වෙන්න, අවලක්ෂණ කෙනෙක් වෙන්න. අනුන්ගේ අවධානය ඔබ දිසාවට යොමුවෙනවා දකින්න කැමතියි. ඒ සම්පන්නිය ලැබෙන්නේ කාටද? අනුන්ට වධ දුන්න, අනුන්ගේ දේ හොරා ගන්න, කේලාමි කියල, ඵරුෂ වචන කියල, හිස් වචන කියල, බොරු කියල මුලා කල අයට හොඳ මුහුණක්, හොඳ කටක් ලැබෙන්නෙ නෑ. හොඳ කයක් ලැබෙන්නෙ නෑ. ඒක විරුපියි, ඒක අවලක්ෂණයි. එහෙනම් ලක්ෂණ කයක් ලැබෙන්න නම් සිලමය විපාක ඔන කරන සම්පන්නියක් උපදින්න.

කාට හෝ හිංසා කරල, කාට හෝ පිඩා කරල, අනුන් හෙලා නලා දැකල උසස්සයි සම්මතයකට ඔබට එන්න පුළුවන් කමක් නෑ. උසස්සයි සම්මතය තුල ලෝකයේ ප්‍රතිසන්ධියක් ලබන්න නම් ඒත් ඒකායන වර්තයේ වාක් මනෝ සුවර්තය ඔබ කරනවා.

එහෙත්ම මිනිස් ජීවිතයක් අත්විඳින්න වෙන්න මේ විපාකය ඔබ තේද? මහද බුද්ධික නොවී, අංග විකල නොවී, හිතර හිතර ලෙඩෙක් නොවී, දිසාසුභ්‍ය බව ලබන, උපධි සම්පත්, කුල සම්පත් ඇතිව, මේ මිනිස් ලෝකයේ උපදින්නට ඔබ අත්විඳින්න මිනිස් ජීවිතයක් ගොඩ නැගෙන්නට නම්.

දැන් ඒ මිනිස් ජීවිතය ඒ ආකාරයෙන් ලැබුනත් ඉන්න හිටින්න, කන්න බොන්න දෙයක්, යන්න එන්න විදියක් නැත්නම්, ඒ ජීවිතය සම්පූර්ණයේද? ඒ ජීවිතයේ අසම්පූර්ණ බවක් තියෙනවා. එහෙත්ම අන්න දානයට ලැබෙන ප්‍රතිවිපාකය ඒ හවහොග, උපහොග, පරිහොග සම්පත් ටික ඔබට ලගා කරල දෙනවා. දානයේ විපාකය ඒ. ඒ නිසා අපේ සංසාර ජීවිතය අත්විඳින්න වෙන්න, දානමය විපාකයත්, සිලමය විපාකයත් ඔබ කරනවා.

දැන් හොඳයි, මේ සම්පත් ටික ලැබුණත් මිනිස් ජීවිතය සම්පූර්ණයේද? අපි හුඟක් කෙනෙක් හිතාගෙන ඉන්නවා නිරෝගි දිසාසුභ්‍ය හොඳ මිනිස් කයක් ලැබල, යන්න එන්න යාන වාහන ඇතුළුව, ගේ දොර ඉඩකඩම් වතුපිටි ඇතුළුව, සම්පත් තියෙනවනම් ආයි මොනවද අඩුපාඩු කියල. නමුත් පිංවතුනි, නවත් විපාකයක් ඒකට එකතු වෙලා තියෙන්නට ඔබ. දැන් උගත් කම්, නැණ නුවණ, හොඳ නරක තේරුම් ගන්න පුළුවන් හැකියාව, භය භතර නො තේරෙනව නම්, අන්න ඒ අනවබෝධයෙන් යුක්ත කෙනාට පුණ්‍ය විපාකයෙන් මිනිස් සම්පත්තිය ලැබුණත්, පුණ්‍ය විපාකයෙන් ධන සම්පත් ලැබුණත්, අපියක් නෑ, ප්‍රයෝජනයක් නෑ. ඔහු යොදාගන්නවා පුණ්‍ය විපාකයෙන් ලැබිවිට මිනිස්කම, පුණ්‍ය විපාකයෙන් ලැබිවිට සම්පත් ටික සුරුව, සුදුව පුණ්‍ය විපාකයෙන් ලැබිවිට සම්පත් ටික ආධාර කරගන්නවා මරණයත් එක්කම සිටි අපායේ නැතක ප්‍රතිසන්ධියට යන්න. මරණයත් එක්කම සිටි අපායේ නැතක ප්‍රතිසන්ධියට යන්න කරුණු හදාගන්නව.

දැන් බලන්න භාවනාවේ පුණ්‍ය විපාකය අනුව භාවනාවේ පුණ්‍ය විපාකය තමයි, ඔබ නැණවත් කරන්නේ. දැන් උගත් කෙනෙක් බවට පත් කරල තියෙන්නේ. හොඳ නරක තේරුම් ගන්න පුළුවන්, යහපත අයහපත තේරුම් ගන්න පුළුවන්, මෙලොව පරලොව හඳුනන, අම්ම තාත්ත හඳුනන කෙනෙක් බවට පත් කලේ, අවබෝධයෙන් නුවණින් යුක්තවූ කෙනෙක් බවට ඔබට පත්කලේ සසර පුරා කරපු භාවනාමය පිත්තමයි. දැන් සමහර ඇත්තෝ දිහා අපි වෙන වෙනම සලකල බලමු. දැන් සමහර කෙනෙකුට සිලමය විපාකය හොඳට තියෙනව. දානමය විපාකය හොඳට තියෙනවා. ඒත් භාවනාමය විපාකය නොලැබී තියෙනවා. එක්කො අවම වෙලා. ඒ තුල කුමක්ද වෙලා තියෙන්නේ? මෙන්න මේ විධියට පුණ්‍ය විපාකයෙන් ලැබිවිට මිනිස්කම, පුණ්‍ය විපාකයෙන් ලැබිවිට සම්පත් ටික, වඩිතය කරගෙන, රුකගෙන, සුරක්ෂිත කරගෙන ඉදිරියට යාමේ හැකියාව නැහැ. කලමනාකරනය කරගැනීමේ හැකියාව නැහැ. බෝසත්වරු කියන්නේ මෙන්න මේ හැකියාව ඇති උතුමන්ට. බෝසත්වරු දන්නවා මේ මිනිස්කම ලැබුනේ, මේ සම්පත් ටික ලැබුනේ, මොන හේතුවක් නිසාද කියලා. පෙර සිල්වත් නිසා මේ සම්පත්තිය ලැබුනා. පෙර දුන්න නිසා මේ සම්පත් ලැබුනා කියලා දන්නවා, පෙර කමිය ගැන දන්නවා. ඒ නිසා ඒ ඇත්තෝ නැවත නැවතත් මේ කල යුතු දේ පිළිබඳව නැණ නුවණ තියෙනවා. පිංවතුනි, ඒ ඇත්තෝ කල්පනා කරනවා, "මේ ලෝක ස්වභාවය, ඇයි කෙනෙක් සුරුපි වුනේ? ඇයි කෙනෙක් වරුපි වුනේ? ඇයි කෙනෙක් රෝගී වුනේ? ඇයි කෙනෙක් නිරෝගී

වුනේ? ඇයි කෙනෙක් මහද බුද්ධික වුනේ? ඇයි කෙනෙක් බුද්ධිමත් වුනේ? ඇයි කෙනෙක් දිළිඳු වුනේ? ඇයි කෙනෙක් පොහොසත් වුනේ?" ඔහු කමිය පිළිබඳව දකිනවා. අන්ත ලෞකික ඥානය ලැබෙනවා.

අපේ පින්වතුන් හුගාක් දෙනෙක් කමිය කියලා හඳුන්වන්නේ අකුසල පැත්ත. මහද බුද්ධික වෙච්ච, අංග චිකල වෙච්ච, දුකට වේදනාවට පත් වෙච්ච කෙනෙක් දැක්කහම අපේ මව් පියවරු දැනම නිකටට අරගෙන කියනවා, "අනේ බලාපල්ලා කරුමෙක හැටි." කරුමයක හැටි කියල බලනවා නිකටට අතක් තියා ගෙන. අපේ අම්මල අප්පච්චල හුගාක් දෙනෙක් කමිය කියල හඳුන්වන්නේ අකුසල පැත්ත. ඇයි කුසලය කමිය නෙවෙයිද? අපි අකුසල විපාක විඳින ඇත්තෝ දිහාව බලල, "අන්ත බලාපල්ල කරුමයක හැටි" කියල පෙන්වනවා. ඇයි පින්වතුනි, අපි පුරුදු නොවුනේ සැප විඳින ඇත්තෝ දිහාව බලල, "අනේ, කරුමයක හැටි" කියල බලන්න බැරි වුනේ ඇයි? අද ලෝකෙ කවුරුහරි යම් සැපයක් විඳිනව නම් *පුබ්බේව කථ පුඤ්ඤනා* - "පෙර පින් කල නිසා නෙ," අපි දුක් විපාක විඳින ඇත්තෝ දිහාව බලල, "අනේ කරුමයක හැටි" කියල බලනවා වගේම සැප විඳින ඇත්තෝ දිහා බලල "අනේ කරුමයක හැටි" කියල බලන්නට පුරුදු වෙන්නට ඔන. ඔක තමයි ලෞකික ඥානයේ නුවණ. කමී ඵලය ඵන්නේ ඔනන්දි. කම්මසකනා ඥානයයි කියන්නෙ සම්මා දිට්ඨියට, ලෞකික සම්මා දිට්ඨියට.

ඒ නිසා අන්ත ඒ නුවණයි ඔනෑ කරන්නේ. ඒ නුවණයි වැඩෙන්නට ඔන. අන්ත ඒ නුවණ වැඩෙනකොට දන්නවා මේ සම්පත් ලැබුනේ නිකම් නෙවෙයි, *පුබ්බේව කථ පුඤ්ඤනා* - "පෙර පින් කල නිසා." පෙර සිල් රුකපු නිසා මේ සම්පත් ටික ලැබුනා. පෙර දත් දුන්න නිසා මේ සම්පත් ලැබුණා. පෙරත් භාවනාමය පින්කම් කල නිසා මේ නුවණ ලැබුණා කියල දන්නවා. අද කිසියම් අඩුවක් පිටිනේ, මිනිස් පිටිනේ දැනෙනවා නම් රෝගී බවක්, අංක චිකල බවක්, අබල දුබල බවක් දැනෙනවා නම් ඔහු දන්නවා මේ සසර කරගන්න වැරද්දක්. අද යමක අඩුවක් තියෙනවා නම් ඒ පෙර සසරෙ නුදුන් බවේ විපාකයක්. අද දැනුමේ, අවබෝධයේ, දැන උගත් කමේ අඩුවක් තියෙනවා නම් පෙර නොකල දේක අඩුවක් මේ තියෙන්නෙ. අන්ත ඵයා දන්නවා හොඳ තරක දෙක. පෙර කල නොකල දේ පිළිබඳව නුවණ තියෙනවා. කමිය පිළිබඳව, ඵලය පිළිබඳව, විපාකය පිළිබඳව දැන් දන්නවා. ඒ නිසා අන්ත ඒ ඇත්තෝ නොකල දේ, නොකල කුසලය අද දවසේ කරන්නට ඔන. කල අකුසලය අද නොකර ඉන්නට ඔන. පෙර කල නිසා මේ විධියේ දුක් විපාක ලැබිල තියෙනවා. අදත් මේ දේ කළොත් හෙටත් මේ විපාක විඳින්නට වෙනවා. ඒ නිසා මේ දේ නොකල යුතුයි. පෙර මේ දේ කල නිසා අද මේ විපාක ලැබිල තියෙනවා. සම්පත් ලැබිල තියෙනවා. අනේ අනාගතෙන් මේ සම්පත් ලබන්න නම් අද මේ දේ නැවත නැවත කල යුතුයි කියන අවබෝධයෙන් නැවත නැවත කුසලයට කමියට යහපතට යොමු වෙමින් *ජෝති ජෝති පරායනා* - ආලෝකයෙන් ආලෝකයට යන පිවින සැකසෙනවා. *නමෝ ජෝති පරායනා* - අද දුක් විඳිනවා වෙන්න පුළුවන්. ලබාගන්න මිනිස් පිවිනසේ අබල දුබල බවක් ඇති. සම්පත්වල අඩුවක් ඇති. ඒත් නුවණ තියෙන කෙනා අඳුරේ ඉන්නවා අද, දුක් ඇති තැන්වල ඉන්නවා. දුකට වැටිල ඉන්නවා. දුකට වැටුනෙ කාගෙවත් වරදින් නෙවෙයි. කේන්දරේ වැරදි නිසා නෙවෙයි. දෙවියන් වහන්සේගේ සාපය නිසා නෙවෙයි. පෙර නොකල නිසා. ඒ නිසා ඵදා නොකල දේ අද කල යුතුයි. ඵදා කල දේට විපාකයි අද ලැබිල තියෙන්නේ. ඵදා කල දේ අද නොකල යුතුයි. අද යහපත ගොඩනැගිය යුතුයි කියලා *නමෝ ජෝති පරායනා* - අඳුරෙන් ආලෝකයට යන පිවින ගොඩනගනවා. භාවනාමය විපාකය හොඳට ඇතිකරගන්න ඇත්තෝ. මෙන්න මේක තිබුනහම මේ සම්පත් පිරිහෙන්න නොදි

සිවු අපායට යන්න නොදි ලෝකෝත්තර පැත්තෙන් බුදුබව, පසේ බුදු බව, මහ රහත් පදවිය දක්වා මග වඩනවා. ලෝකික පැත්තෙන් බුහිම, ශක්‍ර, චක්‍රවර්ති මේ සම්පත් දක්වා ලෝකික ජීවිත ගොඩනගනවා, මේ දැක්ම ඇති ඇත්තෝ. දැන් සමහර කෙනෙකුට මේ දැක්ම නැති වූනහම අපි දැන් ඉගෙන ගන්නා සමාජයේ හුඟාක් දෙනෙකුට මේ විපාකය ලබලා නෑ. සිලමය, දානමය විපාකයෙන් යම් යම් සම්පත් ලැබුනත් සුරාව, සුදුව, දුරාවාරය පටලවාගෙන මේ සම්පත් ටිකත් විනාශ කරගෙන පෙර කුසල් ටික විනාශ කරගෙන වියදම් කරගෙන මරණයත් එක්කම අපායට යනවා. නමො නම පරායනා - ජෝති නම පරායනා - ආලෝකයෙන් අඳුරට යන, අඳුරෙන් අඳුරට යන, ඇත්තෝ බවට පත්වෙලා තියෙනවා. අපි එසේ නොවිය යුතුයි. පිංවතුනි, සමහර කෙනෙකුට හොඳට නැණ, නුවණ තියෙනවා. හොඳට මිනිස් කමත් ලබල තියෙනවා. හැබැයි හට බෝග සම්පත් ටික ලැබිල නෑ. මොකද වෙලා තියෙන්නේ? ලෝකික ජීවිතයේ මිනිස් සැපයටත් අහිමිකම් කියනවා. මේ ලෝකික ජීවිතය තුළ ලෝකික සැපය ඉක්මවා යන ලෝකෝත්තර සුවයකට යන්නත් බෑ. මේ දානමය විපාක අඩු වූ නිසා. එබඳු කෙනාට හොඳ ගුණ යහපත් කම් තියෙනවා. ගුණ දහම් වඩන්න පුළුවන්. ධර්මයක් ශ්‍රවණය කලොත් එය අවබෝධ කර ගැනීමේ සුවසේගි හැකියාව තියෙනවා. නමුත් එබඳු ධර්මයක යෙදෙන්න බෑ. ඇයි, මුළු ජීවිතයම බඩ වියන රැක ගන්න වැඩ කරන්න වෙලා. පිනකට, දහමකට, කුසලයකට, යහපතකට යෙදෙන්න වෙලාවක් නෑ. මුළු ජීවිතයම බඩ වියන රකින්න, පවුල පෝෂණය කරන්න, මුළු ජීවිතයම කැප කරන්න වෙලා. කුමක්ද වෙලා තියෙන්නේ? අර එකක් අඩුවෙව්ව නැත මේ මිනිස් ජීවිතයේ ලෝකික සැපයක් නෑ. ලෝකෝත්තර අතින් ඉහල සැපයකට යන්නත් බෑ. ඒ සම්පත් ටික රැකගෙන ඉදිරියට යන්නත් බාධා පමුණුවලා තියෙනවා, දානමය විපාකය අඩුවෙව්ව නිසා.

සිලමය විපාකය අඩු වූනත් ඒ වගේමයි. අපි දන්නවා පින්වතුනි, මේ යමක් අඩු වූනොත් ලෝකික සැපයත් අහිමියි. ලෝකෝත්තර සැපයත් අහිමි වෙනවා. දැන් බලන්න අපි හුඟාක් දෙනෙක් කුමණ හෝ රෝගයකින් තිරන්තරවම පෙළෙන බෙහෙත්වලින් යැපෙන අය. හුඟාක් දෙනෙකුට කපා කලොත් දියවැඩියාව. හුඟක් දෙනෙකුට හෘදයාබාධ. හුඟාක් දෙනෙකුට අධි රුධිර පීඩණය. මේ වගේ කිසියම් රෝගයකින් පෙළෙනවා. දැන් බලන්න, තිරෝගි බව ලැබිව්ව නැති නිසා ඔබට මිනිස් ජීවිතයේ ලබන්න තියෙන සම්පත් විඳින්න පුළුවන්ද? අහිමි වෙලා නැද්ද කියල කල්පනා කරල බලන්න. මම න්, මේ බණ කියන මම න් රෝගියෙක්. පෙර ජීවිතයේ සිල් හරියට රැකපු නැති නිසා, අද ලෙඩෙක් වෙලා, රෝගියෙක් වෙලා තියෙනවා. මනුෂ්‍යයෙක් වෙලා ඉපදිලා තියෙනවා. හැබැයි ලෙඩෙක් වෙලා. පෙර දත් දුන්න නිසා හොඳට ලැබෙනවා. පෙර භාවනාත් කරපු නිසා නුවණත් තියෙනවා. හැබැයි සිලය අඩුව නිසා ලෝකික සැපයත් භාතිකරල තියෙනවා, ලෝකෝත්තර සැපයටත් බාධා කරලා තියෙනවා. පෙර දත් දුන්න නිසා හරියට රසවත් දේ, ප්‍රණීත දේ හම්බ වෙනවා. තෙස්ටොමෝල්ට්, හෝජ්ලික්ස්, විවා හරියට හම්බ වෙනවා. බොන්න බෑ දෙයියනේ, බොන්න වෙලා තියෙන්නේ මොනවද, නත් ෆැට් එකක්. කිසිම රසක් නෑ. හොඳට රසට ප්‍රණීතව හම්බ වෙනවා, අපේ අම්මල ගෙනල්ල බෙදන්නෙම තිත්ත රහ එකක්. කන්න පිණ නෑ. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ විඳ යුතු සැප විඳින්න බෑ. මෙන්න සිලයේ අඩුව මේ සිලයේ අඩුව නිසා මනුෂ්‍ය ලෝකයේ උපන්නත් මිනිස් සැප අහිමි වෙලා. දානයේ විපාකයෙන් ලැබෙනවා. ලැබුනට වැඩක් නෑ හේ කන්න බැරි නම්. අපි හුඟක් දෙනෙකුට තියෙන රෝගේ ඔකයි. සිලය අඩු වෙව්ව නිසා, සිල් රැකල නෑ, දත් දිල තියෙනවා. දත් දෙන නිසා ලැබෙනවා. සිල් නොරැකපු නිසා ලැබුනට කන්න බෑ. සමහරු කාලා

ඉක්මණින් යන ගමන යන්නට යනවා. ලැබෙන නිසා කන්න ගිහිල්ලා රෝගය නරක් කරගෙන ඉක්මනින් අනපයන් කපාගෙන මිය යනවා. දැන් බලන්න සිලය එකක් අඩු වුනහම ලෝකික සැපයක් අහිමි වෙනවා ලෝකෝත්තර සැපයකට මග පුරන්න බැහැ රෝගී බව නිසා. අංග ප්‍රත්‍යය හරියට නො ලද නිසා ඒ උතුම් ප්‍රතිපදාව විවේචිව ඉඳගෙන නිදහස්ව එකලාව ඉඳගෙන ඒ පිලිවෙලට යෙදෙන්නට නො හැකියාවක් වෙලා තියෙනවා පෙර අඩුව කින්. ඒ නිසයි බුදු භාමුදුරුවෝ අපිට දේශනා කරන්නේ ලෝකික සැපය ලබන්නේ ලෝකෝත්තර සැපයට උරුමකම් කියන්නේ සුදුසුකම හදන්නේ මෙන්න මේ තුන් පුණ්‍ය ක්‍රියාව. කාටවත් කියන්න බෑ මේව නෙවෙයි අපි කල යුත්තේ, දාන, සිල, භාවනා කියන්නේ ඔය සසර දික් ගස්සන ඒවා, සිල, සමාධි, ප්‍රඥා තමයි වඩන්න ඔන කියලා කිව්වොත් ඒක අර්ථ පුණී නෑ. ඒ නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේ යමක් දේශනා කලා නම් ඒක සැබැවක්මයි, සත්‍යයක්මයි, ඒක එසේම විය යුතුයි. ඒ නිසා පිංවතුනි, අපිට දන් දෙන්න විතරක් නෙවෙයි, අපේ ශ්‍රී ලාංකික බොධියෝ හුගාක් දෙනෙක් දන් දෙන්න කැමතියි. වයස් ගත වුනහම ටිකක් සිල් රකින්නත් කැමතියි. හැබැයි භාවනා කරන්න නම් හරිම අකැමැතියි. දැන් අපිට සමාජයේ පුරා ගන්නහම තියෙන්නෙ මෙකෙ විපාක තමයි. පෙර දන් දුන්න නිසා ලැබල තියෙනව. සිල් නොරැකපු නිසා, ඒක අඩු නිසා හම්බ වෙනව, ලෙඩවෙලා කන්න බැහැ. ඒ සම්පත් ටික අඩුපාඩු හදාගෙන වඩිනය කරගෙන ඉදිරියටත්, මතු ජීවිතයත්, මිනිස් සැප ඉක්මවා දෙව් සැප, බ්‍රහ්ම සැප, මේව වඩිනය කරගෙන ඉදිරියට යන්න බෑ, දැක්ම හරියට නැති නිසා. ඒ නිසා පිංවතුනි, එක පිංකමක් නෙවෙයි, දානය විතරක් නෙවෙයි බුදු භාමුදුරුවෝ අපිට පනවන්නෙ කරන්න කියලා. මේ තුන් පුණ්‍ය කම්මයම අඩුවක් නැතිව සම්පුණී වෙන්නට ඔන. එකක් සම්පුණී කලාට වැඩක් නෑ. මේ තුන් විපාකයම එක් තැන් වෙච්ච තැන තමයි මිනිස් ජීවිතය අභිවත් වන්නෙ. දැන් බලන්න අංග ප්‍රත්‍ය හොඳට ඇතුළු මඤ්ඤ බුධික නොව්, නිරෝගි, දිසායුෂ උපධි සම්පත් ඇති මිනිස් සිරුරක් ලබමින්, හව හෝග සම්පත් නැණ නුවණද සහිතව යම් තැනක මෙන්න මේ තුන් විපාකය එකතු වුනා නම් එතන තේද අභි පුණී මිනිස් ජීවිතය. ඒ අභි පුණී මිනිස් ජීවිතයක් ලබාගන්න කෙනාට තේද ලෝකික සැපයකට, ලොකෝත්තර සැපයකට යන්න හැකියාව සකස් වෙලා තියෙන්නෙ. ඔන්න බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔය සුදුසුකම හදන්නයි උන්වහන්සේ අපට මේ මග කිව්වෙ.

දන් දෙන්න කියල කිව්වහම පින්වතුනි, සමහරු කල්පනා කරනවා මේ සල්ලි වියදම් කරලා කරන දෙයක්. බුදුරජාණන් වහන්සේ දානය පිලිබඳව කථා කළේ, දේශනා කළේ සල්ලි වියදම් කරල කරන දෙයක් ගැන නෙවෙයි. උන්වහන්සේ දේශනා කලා බොහොම සරල තැනක ඉඳලා. පින්වතුනි, ඔය ඇත්තො දවසකට කි වනාවක් බත් කාලා පිගත් හෝදනවාද? මේ අම්මල දවසකට කි සැරයක් වලං මුට්ටි හෝදනවාද? ඔබ දන්නෙ නැති වුනාට ඔය මුට්ටියක් හෝදලා පුළුවන් ආත්ම භාව සියක් දිව්‍ය මනුෂ්‍ය සම්පත් ලබන පින්කමක් කරන්න. ඔය ඉඳුල් වතුර ටික විය කරන කොට හිතන්නකෝ "මේ ඉඳුල් ටික කුරා කුහුඹියෙකුට හෝ ආහාර පිණිස වේවා" කියල. මොකක්ද මේ පහල වුනේ? දානමය වේනනාවක්. ඒකට විපාක කොච්චරද? ආත්මභාව සියක් දිව්‍ය මනුෂ්‍ය ආත්ම භාවවල උත්පත්තිය ලබල දෙනවා. අපායේ නොවැටි ආරක්‍ෂා කරල දෙනව. දවසකට කි සැරයක් වලං මුට්ටි හෝදනවාද? කි සැරයක් පිගත් හෝදනවාද? ඒ එක එක සැරට ආත්මභාව කියක් රැක ගන්න පුළුවන්ද? කොච්චර සුරක්‍ෂිත භාවයක් ඇතිකරල දෙන පින් කමක් කර ගන්න පුළුවන්ද? ඒ නිසා දානමය පින්කම කියල කියන්නේ මේ කන්න බොන්න දෙන දේම දෙන එක නෙවෙයි. දානය කියල කියන්නෙ බොහොම එහාට වඩන්න පුළුවන් එකක්.

බුදුහාමුදුරුවෝ දේශනා කරනවා ජේතවනාරාමය, සුචාරාමය වගේ මහා ආරාමයක් හදලා කෝටි ගණන් වැය කරලා දානයක් දෙනවාට වඩා කවුරු හරි පිංවතුනි, පන්සිල් ටික රකිනවා නම් ඒ දෙන දානයත් අර සේරම දානයත් අහිමවා යනවා. ඔබට පුළුවන් නම් පින්වතුනි, ඔබේ ජීවිතයෙන් අතික් අයට බියක් නොවෙන්න ඔබේ ජීවිතය පවත්වාගෙන යන්න ඒ අභය දානය හරියට වටිනවා. පිංවතුනි, අපේ සමහර ඇත්තෝ ඉන්නවා ඔය යනකොට පැත්තකට වෙලා නිදාගෙන ඉන්න බල්ලොත් ඇහැ ඇරිලා දුවනවා, අඩි සද්දෙට, ඇහෙනකොට. නිදාගෙන ඉන්න බල්ලන්ටත් මේ ඇහැ ඇරිලා දුවන්නේ ඇයි? බය දැනෙනවා බල්ලන්ට. ඒ ඇත්තෝ මොනවද දන් දෙන්නෙ හැම මොහොතෙම? සියළු සත්ත්වයන්ට බය දෙනවා. බය දෙන කෙනාට ලැබෙන්න ඕන මොනවාද? සසරෙ කවදාවත් නිතියව ජීවත් වෙන්න නම් හම්බ වෙන්නෙ නැ. එයාටත් හැමදාම බියෙන් සැකෙන් තමයි ජීවත් වෙන්න වෙන්නෙ. බියෙන් සැකෙන් ජීවත් වෙන්නෙ කවුද? කොතැනද? නිරිසන් ආත්මයේ. එහෙත්ම ඔබට පුළුවන් නම් අනේ අහිංසක සතෙකුටත් මාව දැකල පැනල දුවන්නෙ නැතිව, අනේ මෙයාගෙන් නම් අපේ ජීවිතේට අනතුරක්, කරදරයක් නැ කියන විශ්වාසය ගොඩ නගන්න පුළුවන් නම්, මොහුගෙන් අපේ සම්පන්නියට අනතුරක් නොවන්නේය කියන විශ්වාසය ගොඩනගන්න පුළුවන් නම්, මෙයා අපේ යුග ජීවිතයේ සදාචාරයට අනතුරක් නොකරන්නේය කියන විශ්වාසය ගොඩ නගන්න පුළුවන් නම්, මොහු අපව වංචාවෙන් මුලාවෙන් රැවටීමෙන් මුලා නොකරන්නේය, වංචනික නොවන්නේය, කියන විශ්වාසය ගොඩනගන්න පුළුවන්නම්, මොහු මතින් මත්වෙලා අපට හිංසා නොකරන්නේය කියන විශ්වාසය ගොඩ නගන්න පුළුවන් නම්, අන්න ඒ විශ්වාසයත් එක්ක ලැබෙන අභය අර ජේතවනාරාමය, සුචාරාමය වැනි මහා ආරාමයක් කරවලා කල පින්කමට වඩා ලොකු දානයක් ඔබ සමස්ත ලෝකෙටම දෙන්නෙ. ඒ දානය හරි වටිනව. බලන්න ඒ දානය දෙන්න පුළුවන් නම් කොච්චර වටිනවද? ඊටත් වඩා වටිනව ඔබට ඒ දානයත් දෙන ගමන්, අනේ හතර පද ගාථාවක් කියල දෙන්න පුළුවන් නම්, ලියල දෙන්න පුළුවන් නම්, කියවන්න පුළුවන් නම්, අනුන් ලවා කියවන්න පුළුවන් නම්, ලියවන්න පුළුවන් නම්, ඒ දානය හරි වටිනව. *සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති.* ඒ නිසා පින්කම කියන එක කොච්චර වටින දෙයක්ද. ඉඤ්ජ සංවරය දක්වා මේ සිල්වත් බව රකින්නට ඕන. මේ ඇහැ, කණ, නාසය, දිව, ශරීරය, මන ආදි මේ ආයතන ටික රැක ගැනීම දක්වා සිලය ඉඤ්ජ භාවනාවක් දක්වා වැඩෙන්නට ඕන. පින්කම කියන එක කොච්චර දුරට වඩන්න පුළුවන් එකක්ද?

භාවනාව කියන එක පිංවතුනි, කොච්චර අපථි ඇති දෙයක්ද, අන්න ඒක පිළිබඳව නොයෙක් නොයෙක් අද දවසේ මත වාද තියෙනවා. අපි මොනව හරි යමක් කරමින් අපිත් ලොවුතුරා මග වඩනවා, අපිත් භාවනා කරනවා, අපිත් මාගීස්ට්‍රේට් වෙලා ඉන්නවා. අපිත් මගපල ලබල තියෙනවා, කියන යම් යම් විශ්වාසයන් තුල කටයුතු කරන ඇත්තෝ ඉන්නවා. ඒ නිසා අපි තේරුම් ගන්න ඕනු පිංවතුනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ භාවනා කියල පැනෙව්වේ කුමක්ද? ත්‍රි ශික්ෂා මාගීයක් හැටියට දේශනා කල ලෝකෝත්තර මාගීයේ ප්‍රතිපදාව මොකක්ද කියන එකේ වෙනස වෙන් වෙන් කොට හඳුනා ගන්නට ඕන. වෙනස වෙන් වෙන් කොට හඳුනා ගන්නට ඕන. එහෙම නැති වුනොත් අපි හුගක් දෙනෙක් මේ ලෞකික ප්‍රතිපදාවටම දේශනා දේශනා කල භාවනාමය පුණ්‍යකම්යක් හැටියට පනවපු පිළිවෙතම අනුගමනය කරමින් නම් අපි නිවන් දකින්න මග පූරනවා කියල කියන්නෙ, ඒකෙ කිසියම් අඩුවක් තියෙනවා පින්වතුනි. ඒ නිසා අපි මෙන්න මේ කරන ප්‍රතිපදාවම මීට වඩා වෙනසක් කරා ගෙනයන්නට ඕන. භාවනා කියන පුණ්‍ය කම්ය ඊට වඩා අපථිවත්වු

දෙයක් කරා යොමු කරන්නට ඔන. පිංවතුනි, ලෝකෙ නූතාක් දෙනෙක් විවිධ විවිධ ආකාරයේ භාවනා ක්‍රම පිළිබඳව අනුගමනය කරනවා. අපට නිවන් දකින්න ඔන කියන කැමැත්ත ඇති වෙලා අපි ඒ සඳහා මග සොයාගෙන, උපදේශයක් සොයාගෙන, ලෝකේ ගුරුවරු ආවාය්‍යන් වහන්සේලා සොයාගෙන ගියොත් අපි හරි ගැටළුවකට මුහුණ දෙන්න වෙනව පිංවතුනි. අපි මෙතනින්ම අහගන්නොත් නිවන් දකින්න කියල යම් මගක්, හදිස්සියෙවත් තවත් තැනකට යන්න ලැබුනොත් එතනදි අහන්න වෙන්නෙ අර කියා දුන්න දේව වඩා ප්‍රතිවිරුද්ධ ප්‍රතිපදාවක්. තවත් තැනකට ගියොත් එතනින් අහන්න වෙන්නෙ තවත් විදියක්. දහ තැනකට, සිය තැනකට ගියොත් එකිනෙකට ප්‍රතිවිරුද්ධ මගක්, පිළිවෙතක් තමයි ඔබට මට අහන්න ලැබුනේ, ලැබෙන්නේ. පිංවතුනි, එහෙම වෙන්න පුළුවන්ද මේ සාසනේ? බුදුරජාණන් වහන්සේ අපට දේශනා කරන්නේ, එක මගයි. මාගී දෙකක් දේශනා කරල තැ. එකම ප්‍රතිපදාවයි උන්වහන්සේ දේශනා කළේ. ඒකායනො අයං හික්ඛවෙ මග්ගෝ... එහෙනම් ඇයි අද දවසෙ තැනින් තැනට, කෙනාගෙන් කෙනාට, මේ කියා දෙන ප්‍රතිපදාවෙ වෙනස් කම් ඇතිවුනේ? එහෙම වෙනසක් පෙනෙනවා නම් අපි ටිකක් නතර වෙන්න ඔන නේද?

බුදුරජාණන් වහන්සේ කාලාම දේශයට වැඩම කරලා උන්වහන්සේ කළ දේශනාව, උන්වහන්සේ සමග කළ සාකච්ඡාව සිහි කරන්නට වටිනවා. කාලාමවරු කියනවා, "ගෞතමයන් වහන්ස, අපේ ගමට එන හැම ශාස්ත්‍රාචාරයෙක්ම කියන්නේ මම සච්ඡෙයි. මම සියල්ල අවබෝධ කර ගන්න කෙනෙක්. මගේ ධර්මය සන්දිට්ඨිකයි. අකාලිකයි, මගේ ශ්‍රාවකයෝ සුපටිපන්නයි කියල හැමෝම කියනවා. හැබැයි මේ එන හැමෝම කියන්නෙ එක දෙයක් නම් නෙවෙයි. එකිනෙකට ප්‍රතිවිරුද්ධයි. ඉතින් ශ්‍රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, මේ ඔක්කොම සච්ඡෙයන් වහන්සේලා විය හැකි තැ. ඒ ඔක්කොම කියන ප්‍රතිපදාවන් සන්දිට්ඨික විය හැකි තැ. ඒ ඔක්කෝගෙම ශ්‍රාවකයෝ සුපටිපන්න ආදි නිවැරැදි පිළිවෙතෙහිම ඉන්න අය වෙන්න බැ. ඒ නිසා අපට සැකයක් තියෙනවා." බුදුරජාණන් වහන්සේ මතක් කලා, "කාලාමවරුනි, ඔබ නිවැරැදි තැනමයි, සැකය උපදවා ගත යුතු තැනමයි, සැකය ඇති කර ගෙන තියෙන්නේ. ඔබ නිවැරැදියි." කියල. ඒ නිසා කාලාමවරුන්ට ඇතිවෙච්ච ඒ සාධාරණ සැකය අද අපිටත් ඇති කර ගන්න වෙලා තියෙනවා.

අද අපි මොකක්ද නිවන් දකින්න කියල කරන්නේ? පිංවතුනි, අපි යමක් හොයාගෙන ගියොත් අපට පැවරුමක් දෙනවා. "මෙන්න මේක කරන්න. මේ භාවනාව වඩන්න. මේ කමටහන වඩන්න." පැවරුමක් දෙනවා. බුදු දහම මේකද? බුදු දහම, "එව කරව"ද? "එව බලව"ද? බුදු දහම, "එව කරව" නොවෙයි "එව බලව". එහෙනම් අපට කළයුතු මිත්‍රයෝ ඔන මොනව හරි කරන්න යමක් පවරන අය නොවෙයි. "මෙන්න දහම" කියල කියාදෙන කෙනෙක්. "එන්න බලන්න, මේ තියෙන්නෙ" කියල පෙන්නන්න ඔන. ඒ දහම දකිනකොට මාගීය, ප්‍රතිපදාව, ක්‍රියාව, කාය්‍යය ඔබට, මට අයිති එකක්. ක්‍රියාව ඔබට, මට අයිති එකක්. **තුම්හෙහි කිව්ජං ආනස්සං.....** බුදුහාමුදුරුවොම දේශනා කරනවා නේ. "මට පුළුවන් පෙන්නන්න විතරයි. ක්‍රියාව නුඹලා සතුයි" කියලා තියෙනව. අපි මේ බුදු වදන අමතක නො කළ යුතුයි. එ නිසා අපි අද දවසේ කවුරු හෝ කියන පැවරුමක් අවිචාරයෙන් අනුගමනය කරනවාට වඩා ධර්මානුකූලව සම්බුදු දේශනාවට ගැලපෙන යමක් ගැන විමසිලිමත් වෙන්නට ඔන වෙලාව එළඹලා තියෙනවා.

අපි හුඟක් දෙනෙක් අදහස් කරනවා අනිත්‍ය වශයෙන්, දුක් වශයෙන්, අනාත්ම වශයෙන්, අගුහ වශයෙන් අරමුණු විමර්ශනය කළහම සියල්ල සම්පූර්ණය කියලා. නමුත් පිංවතුනි, එපමණකින් ඒ ගමන් මග නිවැරදියි කියල කියන්න පුළුවන් කමක් නෑ. එබැවින් අපි සැබැවින් ම නිවැරදි මගක් පිළිබඳව නිවැරදි පිළිවෙතක් පිළිබඳව අපේ අවධානය යොමු කරන්නට වෙලා තියෙනවා. අපි රැවටෙන්නෙ කොතනද, මූලා වෙන්නෙ කොතනද කියල හොයන්නෙ නැතුව ඒ නැත හඳුනාගන්නේ නැතුව අපි මොනව හරි දෙයක අනිත්‍ය බව බැලුවට, මොනව හරි දෙයක අනාත්ම බව බැලුවට, මොනව හරි දෙයක දුක් බව බැලුවට, මොනව හරි දෙයක අගුහ බව බැලුවට, අපේ අරමුණ ඉෂ්ඨ කරන ගන්නට පුළුවන් කමක් ලැබෙන්නෙ නෑ. ඒ නිසා පිංවතුනි, ලොවතුරා මග පිළිබඳව අපි විශේෂයෙන් විමර්ශනය කළ යුතු නැවත නැවත සොයා විමසා ගත යතු අවධියකට ඔබ මා පත්ව ඇති බව අවධාරනය කර ගත යුතුයි. ලෝකික මාර්ගය පිළිබඳව අපට යම් යම් වැරදිම් වුනා වගේම, ලෝකෝත්තර මාර්ගය පිළිබඳවත් ලොකු ලොකු වැරදිම් අපට සිටි වෙලා තියෙනවා. ඒ නිසා අපට සිටි වෙනවා ඒ පිළිබඳව නැවත විමසීමක් කරන්නට. නැවත නැවත විමර්ශනයක් කරන්නට සිටි වෙලා තියෙනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය පදනම, සූදානම, ඔබ මේ ලෝකික ප්‍රතිපදාව තුළින් සකසා ගන්නට ඔන පළමුකොට. ඔබේ ජීවිතය තුළ අඩුපාඩුකම් නොවෙන්නට දානයෙන්, සිලයෙන්, භාවනාවෙන්, ත්‍රිවිධ පූර්ණ ක්‍රියාවෙන් ජීවිත පෝෂණය වෙන්නට ඔන. එසේ පෝෂණය කර ගනිමින් ඒ තුළම තනර නොවී ඉන් එහාට මේ භාවනාව කියන වැඩ පිළිවෙල, දැක්ම ඉදිරියට ගෙනියන්නට ඔන.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා, "මහණෙනි, සම්මා දිට්ඨිය දෙකක් කොට දේශනා කරමි. **සම්මා දිට්ඨි අහං හික්කවෙ ද්වයං වදාමි.** සම්මා දිට්ඨිය දෙකක් කොට දේශනා කරමි. ලෝකික සම්මා දිට්ඨිය, ලෝකෝත්තර සම්මා දිට්ඨිය. කම්මස්සකතා ඥාණය පෙරටු කොට ගන්න මාර්ගයක් උන්වහන්සේ ලෝකිකව දේශනා කලා දාන, සිල, භාවනා වශයෙන්, ලෝකෝත්තර සම්මා දිට්ඨිය පෙරටුකොට ගන්න ලෝකෝත්තර මාර්ගයක් සිල, සමාධි, ප්‍රඥා වශයෙන් උන් වහන්සේ දේශනාකොට වදාලා. දැන් අපි මෙන්න මේ සම්මා දිට්ඨි දෙකේ වෙනස වෙන්නොට හඳුනා ගන්නට ඔන.

අපි මේ මතක් කළේ ලෝකික සම්මා දිට්ඨිය තුළම ඔබේ ජීවිතය නිමා කර ගත්ට එපා. ඒ තුළ සකස් වෙන ගමන්, සුදුසුකම් හදාගන්න ගමන් ලෝකෝත්තර සම්මා දිට්ඨිය පිළිබඳවත් ඔබේ තෙත, ඔබේ අවධානය යොමු කළ යුතුයි. එහෙම නම් පිංවතුනි, කුමක්ද ලෝකෝත්තර මාර්ගය, ලෝකෝත්තර ප්‍රතිපදාව කියන්නෙ කියලත් අපි පොඩ්ඩක්. විනාඩි කිපයක් මේ වෙලාවේ විමසල බැලුවොත් මේ ධර්ම දේශනාව තවත් ටිකක් අභිවත් වෙව්. ලෝකික ජීවිතයක් අභිවත් කරගන්න ඔන ටික වගේම ලෝකෝත්තර පැවැත්මකට අවශ්‍ය කරන මග පිළිබඳවත් විනාඩි කිපයක්වත් කපා කලොත් මේ ධර්ම දේශනාව තවත් ටිකක් අභිවත් වෙන නිසා අපි ඒ ටිකත් පොඩ්ඩක් කපා කරල බලමු.

පිංවතුනි, සම්මා දිට්ඨිය කියල කියන්නෙ මොකක්ද? **කථමංවාචුසො සම්මා දිට්ඨි? දුක්ඛෙ ඥානං, දුක්ඛ සමුදයෙ ඥානං, දුක්ඛ නිරෝධෙ ඥානං, දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණී පටිපදාය ඥානං, ඉදං වූචන්ති සම්මා දිට්ඨි.** සම්මා දිට්ඨිය කියලා කිව්වේ දුක්ඛේ ඥානය, සමුදයෙ ඥානය, නිරෝධ ඥානය, මාර්ග ඥානය. දුක පිළිබඳව දන්නා වූ නුවණ, සමුදය පිළිබඳව දන්නා වූ නුවණ, නිරෝධය පිළිබඳව දන්නා වූ නුවණ, මාර්ගය

පිළිබඳව දන්නා වූ නුවණ කියන මේ හතරම එනතු කරලයි සම්මා දිවිය කියල පැහැවුවේ. සම්මා දිවිය කියන්නේ මොකක්ද එනකොට, මේ සතර දැනුම. සම්මා දිවිය කියල කියන්නේ එනකොට මාගීය. ආයී අෂ්ඨාංගික මාගීය සම්මා දිවිය, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම, සම්මා සති, සම්මා සමාධි. මාගීංග ටික මේ. එනකොට මාගීංගයේ මූල සම්මා දිවිය. එනකොට සම්මා දිවිය කියල කියන්නේ පිංචතුති, සතර දැනුමයි. මාගීය කියල කියන්නේ සිල සමාධි ප්‍රඥා. මාගීයයි අපි වචනේ. එනකොට මාගීය උපන්න කියන්නේ සම්මා දිවිය ඉපදිලා තියෙන්නට ඕන. සම්මා දිවිය ඉපදිලා තියෙන්නට ඕන මාගීය වචනට. දැන් මාගීය වචනවා කියන්න බැහැ සම්මා දිවිය උපන්නේ නැත්නම්.

ඔබ මෙහෙම හිතන්න. දැන් ගාල්ල - මාතර ප්‍රධාන පාරක් තියෙනවා. මාවතක් තියෙනවා. දැන් අපි ඒකාන්තයෙන් ගාල්ලට යන පාරේ ඉන්නවා කියන්න නම් මේ ප්‍රධාන මාවතට පිවිසිලා තියෙන්නට ඕන. මේ ප්‍රධාන මාවතට පිවිසෙන්න නැතුව කොහේ හරි පාරක ඉඳගෙන තිව්වොත් අපිත් ගාලු පාරේ ඉන්නවා කියල. හරිද ඒ ප්‍රකාශනය? ඒකේ වැරද්දක් තියෙනවා. පාරක ඉන්න බව ඇත්ත. නමුත් ඒ පාර ගාලු පාර නොවෙයි නම් අපි ගාලු පාරේ ඉන්නවා කියල කියන්න අයිතියක් නෑ. ඒ නිසා අපි කොහේ හරි ඉඳගෙන අපි මාගීයේ ඉන්නවා කියල කියන්න අපි කාටවත්ම අයිතියක් නෑ. අපි සැබෑ මාගීයට ඇවිල්ලයි අපිත් මාගීයේ ඉන්නවා කියන ප්‍රකාශනය කරන්න පුළුවන් කම තියෙන්නේ.

මොකක්ද මාගීය? පිංචතුති, මාගීය කියල කියන්නේ ක්‍රියාව, කෘත්‍යය. ක්‍රියාවක් අපට ලැබෙන්නේ සතර දැනුමක් ලද කල්හි. ඔබ මොහොතකට හිතන්න ඔබ ඔබේ නිවසට මේ අඳුරේ, මේ රාත්‍රියේ ගියා..... දැන් ගිය ගමන්ම දොර ඇරියා. මුළු නිවසම අඳුරැයි. කිසිවක් පෙනෙන්නේ නෑ. දැන් අඳුරක් තියෙන්නේ. දැන් අඳුර බව ඔබ දන්නව දැන්. අඳුරට හේතුව ඇයි? ආලෝකයක් නැතිකම. අඳුරට හේතුවත් දැන් දන්නවා. දැන් අඳුර නැතිවෙන්න නම් දැන් මොකක්ද කරන්න ඕන? ආලෝකයක් ලැබුනොත් අඳුර නැතිවෙනව කියල දන්නවා. එහෙනම් අඳුර නැති කරන්න නම් මොකද කරන්න ඕන? ආලෝකයක් දැල්විය යුතුයි. දැන් අඳුර බව දන්නවා. අඳුරට හේතුව දන්නවා. හේතුව නැති කරන්න ඕන කියල දන්නවා. හේතුව නැති කරන්න නම් ආලෝකයක් දැල්විය යුතුයි කියන දැනුමත් තියෙනවා. මේ දැනම් හතර ආවට පස්සේ තේද ඔබ බිත්තිය දිගේ අතගාන්නේ? ස්විච් එක හොයන්න. එහෙම නැත්නම් ගිනි පෙට්ටිය හොයන්න එහෙ මෙහෙ අත පත ගාන්න මේ දැනුම් හතර ඇවිල්ලම තේද? මේ අවබෝධය, මේ නුවණ, නො ලබා ආලෝකයක් උපදවනවා කියන ක්‍රියාවට ඔබ යයිද? එහෙම නම් අපට ක්‍රියාවක් ලැබෙන්නේ ඕනම ක්‍රියාවකදී, ඕනම වැඩ පිළිවෙලකදී, මෙන්න මේ සතර දැනීම ලැබීමෙන් අනතුරුවමයි. අඳුර බව දන්නවා, අඳුරට හේතුව දන්නවා ආලෝකය නො මැති බව, ආලෝකය ලැබුනොත් අඳුර දුරුවෙනවා කියල දන්නවා, එහෙනම් අඳුර දුරු කරන්න ආලෝකය ඉපදවිය යුතුයි කියල දන්නවා. දැන් ඇතුළත දේ නොපෙනෙන්නේ ඇයි කියල දන්නවා. ඇතුළත නො පෙනෙන බව දන්නවා. නො පෙනීමට හේතුව අඳුර බව දන්නවා, අඳුර නැති කල යුතුයි කියල දන්නවා, අඳුර නැති කරන්න ආලෝකය ඉපදවිය යුතුයි කියන දැනුමත් තියෙනවා. මේ දැනම ඇති කල්හිමයි පහණක් දල්වන්න ඔබේ ක්‍රියාව ආරම්භ වෙන්නේ.

අන්න මේක තමයි මේ බුදුහාමුදුරුවෝ සම්මා දිට්ඨිය දක්වන්නට පෙර සම්මා දිට්ඨිය මොකක්ද කියල පෙන්වන්නේ. **දුක්ඛේ ඥානං, දුක්ඛ සමුදයේ ඥානං** - දුක ගැන දන්නවා. දුකට හේතුව දන්නවා, දුකේ නැතිකිරීම දන්නවා, නැතිකරන්න මෙය කළ යුතුයි කියන දැනුමත් ආටට පස්සේ ඒ ආපු කෙනාට තමයි මාර්ගය, සම්මා දිට්ඨිය කියල කිව්වේ. ක්‍රියාව හම්බ වෙන්නේ සත්‍ය ඥාන, කෘත්‍ය ඥාන, කෘත ඥාන, මේ තිපරිච්චිය අපි ඉගෙන ගෙන තියෙනව. සත්‍ය ඥානය ලබපු කෙනෙකුට තමයි ක්‍රියාව, කෘත්‍යය. කෘත්‍යයක යෙදෙන කෙනෙකුට තමයි කෘත ඥාන, අවසන් කලා කියල කියන්න පුලුවන් වෙන්නේ.

ඒ නිසා පින්වතුනි, මෙන්න මෙබඳු දහමක් අපට දැනගතයුතු වෙනවා. දුක කියන්නේ මොකක්ද කියන එක අවබෝධ කර ගත යුතු වෙනවා. දුක කියන්නේ මොකක්ද කියන කාරණාව අපට විසඳිලා නෑ අද දවසේ නාම. අපි දුක කියන එකට විවිධ විවිධ අංශී කපන දක්වලා තියෙනවා. එහෙත් අපට පුලුවන් කම තියෙන්නට ඔන දුක කියන එක අංශීවත් කර ගන්න.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දුක්ඛ සත්‍යය හැටියට ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, ආදි දුක්ඛ සත්‍යය කොට යමක් දේශනා කලා නම් මෙන්න මේ දේශනාව දැන් වර්තමාන අත්දැකීමක් බවට පත්කර ගන්න පුලුවන් කම තියෙන්නට ඔන.

අපි ගන්නොත් ජාති දුක කියන මේ එකම වචනය ඔබට පුලුවන්ද දැන් වර්තමාණ අත්දැකීමක් බවට පත්කර ගන්න? අන්න ඒ හැකියාව ඔබට තියෙනව නම් ඔබට කියන්න අයිතියක් තියෙනව, "මම දුක ගැන දන්නවා" කියල. ඒ දැනුම තියෙනව නම් ඔබට කියන්න අයිතියක් තියෙනවා, "සමුදය නුවණ මට තියෙනවා." "නිරෝධය පිළිබඳව නුවණ තියෙනවා." "මාර්ගය පිළිබඳව නුවණ තියෙනවා" "සම්මා දිට්ඨිය මට තියෙනවා." "මම මාර්ගයේ ඉන්න කෙනෙක්" කියල කියන්න අයිතිය තියෙනවා.

එහත් ඔබට ජාති කියන වචනය දැන් මේ වර්තමාණයේ මේ මොහොත තුළ අත් දකින්න බැරි දෙයක් නම්, ජරා මරණය මේ මොහොතේ අත් දකින්න බැරි දෙයක් නම්, ඔබ දුක්ඛ සත්‍යය ප්‍රකට කර ගන්න කෙනෙක් නෙවෙයි. ඔබ දුක දන්නා වෙන්න පුලුවන්. දුක්ඛ සත්‍යය දන්න කෙනෙක් වෙන්නේ නෑ. දුක්ඛ සත්‍යයේ ඥානය ඇති කෙනෙක් වෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා ඔබට මට පුලුවන් වෙන්නට ඔන ජාති දුක කියන්නේ මොකක්ද කියන එක දැන් මේ මොහොතේ අංශීවත් කර ගන්න.

අපි කුමකටද මෙව්වර කල් ජාතිය කියල කිව්වේ? අපි ඉපදීම කියල කියන්නේ මැරිල ගිහිල්ල තව කොහේ හරි තැනක ලබන උත්පත්තිය. මේක තමයි ජාතිය කියල අපි හඳුන්වල තියෙන්නේ. සැබැවින්ම මේකත් ජාතියක්, ඉපදීමක් තමයි. නමුත් මේ ඉපදීම මත අපට ලෝකොත්තර ප්‍රතිපදාව හම්බ වෙන්නේ නෑ. මේ කියන ඉපදීම මත ලෞකික ප්‍රතිපදාව හදාගන්න පුලුවන්. අපි මැරෙණව. මැරිල මත්තේ තිරිසන්තුව වෙලා, පෙරේතයෝ වෙලා, අසුරයෝ වෙලා, නිරි සත්තු වෙලා උපදින්න පුලුවන්. මනුස්සයෝ වෙලා දෙවියෝ වෙලා උපදින්න පුලුවන් කියලා ඉපදීමේ දුක එහා පැත්තට දාන්න පුලුවන්. හැබැයි බුදුදහම කියන්නේ ඒ ලෞකික කොටස විතරයි.

බුදුදහමේ යථාතථිය ඒක නොවයි. පින්වතුනි. මේ ලෝකෙ තියෙන සියලු ආගම් අතර බුදුදහම අති විශිෂ්ඨ වන්නේ ඇයි කියන ප්‍රශ්නය ඔබෙන් ඇහුවොත් දෙන්න තියෙන උත්තරය මෙතැනයි තියෙන්නේ. ලෝකෙ හැම ආගමක්ම හැම ශාස්තෘවරයෙක්ම නිවන විමුක්තියක් පතවල තියෙනව. හැබැයි ඒ හැම ආගමක්ම හැම ශාස්තෘවරයෙක්ම පතවපු නිවන විමුක්තිය තියෙන්නෙ කොහේද? මරණින් එහා පැත්තේ. මරණින් මත්තේ තමයි දේව රාජ්‍යයට යන්නේ. මරණින් මත්තේ තමයි බ්‍රහ්මයා අතරට යන්නේ. ඊශ්වරයා අතරට යන්නේ. විමුක්තිය තියෙන්නෙ එහේ, මෙහේ තෙවෙයි. බුදුහාමුදුරුවෝ පතවපු නිවන විමුක්තිය තියෙන්නෙ මරණින් මත්තේද? නිවන කියන එක මේ ජීවිතයෙ ලබන්නේ. නිවන කිව්වෙ මොකක්ද? ජාතියක් නැති, ජරාවක් නැති, ව්‍යාධියක් නැති, මරණයක් නැති, සැපයයි නිවන කියල කිව්වෙ.

එහෙනම් නිවන කියල කිව්වෙ මෙලොවින් ලබන එකක් නම්, අපිට ජාතිය, ජරාව, ව්‍යාධිය, මරණය මේ දැන් නැතිකරල මේ දැන් එයින් මිදිල ඉන්න පුලුවන් වෙන්නට ඕන. ඒ නිසා අපට නිවන කියන අර්ථය වැටහෙන්න නම් මේ ජාති, ජරා, මරණ කියන්නෙ මොකක්ද කියල දැන් වර්තමානය තුළින් හඳුනා ගන්නට පුළුවන් වෙන්නට ඕන.

පින්වතුනි, අපේ මරණය, ජාතිය, ජරා මරණය, එහා පැත්තේ සිදුවන්නක් නම් අපිට ජාති, ජරා, මරණය නැති කරන්න වෙන්නෙ මැරීමයි. නිවන් හම්බ වෙන්නෙන් මැරීමයි. හැබැයි බුදුහාමුදුරුවෝ නිවන පැහැවිවෙ එහා පැත්තට තෙවෙයි, මෙහා පැත්තටමයි.

එහෙනම් මොකක්ද අපි නැතිකරන ජාතිය? අපි ජරා, මරණයෙන් මිදෙන්නෙ කොහොමද? මොකක්ද ඒ ජාති, ජරා, මරණය. මෙන්න, සොයා ගත යුතු තැනක් තියෙනව. විමසිය යුතු තැනක් තියෙනව. සැබැවින්ම පින්වතුනි, කුමක් විය හැකිද ජාතිය? ඉපදීම කියන්නෙ කුමක්ද? මේ මොහොතේ, වර්තමානය තුළ අපිට අත්දැකිය හැකි ජාතිය කුමක්ද? එසේ යමක් තිබේද? එබඳු දේශනාවක් මේ දහම තුළ ඇත්ද? අපි විමසල බැලුවෙ නෑ. එහෙත් අපි දන්නවා **කතමංවාචුසො ජාති? යා තෙසං තෙසං සත්තානං, නම්මි නම්හි සත්තනිකායෙ, ජාති, සඤ්ජාති, ඔක්කන්ති, අභිනිබ්බන්ති, බන්ධානං පාතුහාවො, ආයතනානං පටිලාහො අසං චූච්චනාචුසො ජාති.** ජාති කියන වචනය අප්පච්ඡ කරල තියෙනව මෙන්න මේ පද වැලෙන්. එතන තියෙනව බන්ධානං පාතුහාවො - යම් තැනක ස්කන්ධයන්ගේ පහළවීමක් ඇද්ද, යම් තැනක ආයතනයන්ගේ පහළවීමක් ඇද්ද, ඒ ජාතියයි. මෙන්න මේ වචනය ඔස්සේ දහම විමර්ශනය කළොත් ඔබට හම්බ වෙනව සංයුත්ත නිකායේ, උප්පාද සංයුත්ත යේ **යො හික්ඛවෙ චක්ඛුං උප්පාදො තිපි අභිනිබ්බන්ති පාතුහාවො දුක්ඛස්සෙසො උප්පාදො රෝගානං තිපි ජරා මරණස්ස පාතුහාවො** - ඇහැ උපදිනව කියල කියන්නේ දුක ඉපදීමයි. ඇහැ උපදිනව කියල කියන්නේ ජරා මරණයේ ඉපදීමයි. ඇහැ උපදිනව කියල කියන්නේ රෝගයේ පැවැත්මයි. **යොව හික්ඛවෙ චක්ඛුං නිරොධො උපසමො, අත්ථංගමො දුක්ඛස්සෙසො නිරොධො රෝගානං උපසමො ජරා මරණස්ස පාතුහාවො** - ඇහැ නිර්ධ වෙනව කියල කියන්නේ, දුකේ නිරෝධයයි. අන්න ඇහැ උපදිනකොට දුක උපදිනව කියනවා. ඇහැ නිර්ධ කළොත් දුක නිර්ධ කළා කියනවා. එහෙනම් උපත බුදුරජාණන් වහන්සේ දැන් අපට අත්දකින්න පුලුවන් දේශනාවක් කරල තියෙනවා.

ඇහැ උපදිනව කියනකොට එනන උපතක් තියෙනවා. ඇහැ උපදිනකොට ස්කන්ධයන්ගේ හටගැනීමක් තියෙනවා. ඇහැත් එක්ක ස්කන්ධ පහක හටගැනීමක් තියෙනවා. **බන්ධානං පාතුහාවො, ආයතනානං පටිලාහො,** ඇහැ උපදිනකොට රූපයන් ගැටිලා. ඇහැත් රූපයන් දෙක රූපස්කන්ධයයි කියල මහා භවිපදොපම සූත්‍රයේ විවරණය කරනවා. වක්ඛුසම්පස්සය නිසා හටගන්නා වේදනාව වේදනා උපාදානස්කන්ධයට, සඤ්ඤාව සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධයට, රූප සඤ්චෙනනාව සංඛාර උපාදානස්කන්ධයට, වක්ඛු විඤ්ඤාණය විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධයට යන බව මහා භවිපදොපම සූත්‍රයේ දේශනා කරනවා. දැන් ඒ ඇහැ උපදින කොට ස්කන්ධයන්ගේ පහළවීමක් වෙලා නැද්ද? **ආයතනානං පටිලාහො, ඉදං චූච්චතාචුසො ජාති** - ඇහැ උපදිනකොට ජාතියේ ඉපදීම වෙලා නැද්ද? මෙන්න මේ ඉපදීම හඳුන ගන්නොත්, මේ ඉපදීම දුකක්කොට දැක්කොත්, මෙන්න මේ ඉපදීම නිරුධ කරන්න ඔබට පුළුවන් නම් ඔබ කවදාවත් මතු ජීවිතයකට ප්‍රතිසංස්කරණයට යනව කියන කාරනාව වෙන්න ඉඩක් නෑ. මතු ජීවිතයක් ලබනව නම් ඒකත් නැති වෙන්නෙ මෙන්න මේ ජාතිය හඳුන ගන්නොත්. මෙන්න මේ ජාති දුක හඳුන ගන්නොත්. මේ ජාති දුක හඳුනගෙන මේ ඔස්සේ ජරා, මරණ, සොක, පරිදෙව, දුක්ඛ, දොමනස්ස, උපායාස මේ දුක්ඛ සත්‍යය වනීමාන අත්දැකීමක් බවට පත්කර ගන්නොත් ඔබට චතුරාර්ය්‍ය සත්‍යය පිළිබඳව දැනුම එන්නයි එන්නෙ.

ඔබ එනකොට දුක කියන්නෙ මොකක්ද කියල දන්නවා. දුකට හේතුව මොකක්ද කියල දන්නවා. සමුදය, නිරෝධය, මාර්ගීය මොකක්ද කියල දන්නවා.

අපි දැන් ඇහැ මධුරචු ප්‍රිය චු, ස්වභාවයෙන් දකිනවා. **චක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං එඤ්චා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, එඤ්ච නිසමානා නිව්සති.** තණ්හාවයි දුක්ඛ සමුදය. තණ්හාව උපදින්නෙ කොහේද? චක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං එඤ්චා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, ඇහැත් එක්කමයි තණ්හාව උපදින්නෙ. ඇහැටමයි තණ්හාව ඇත්තෙ. **චක්ඛුං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං එඤ්චා තණ්හා පභිසමානා පභිසති, එඤ්ච නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති.** තණ්හාව නිරුධ වෙනව නම්, සමුදය නිරුධ වෙනව නම් නිරුධ වෙන්නෙ කොතනද? ඇහේමයි. ඇහැ මධුර ස්වභාවයෙන්, ප්‍රිය ස්වභාවයෙන් දකින තාක් ඇහැ මම මගේ වෙලා. ඇහැට තණ්හාව ඉපදිලා. තණ්හාව ඇත්නම් නිරෝධය, මාර්ගීය එනන නෑ. ඇහැ උපදිනකොට, ආයතනයෝ උපදිනකොට දුකේ උපත හැටියට දකිනව නම්, උපාදාන ස්කන්ධයන්ගේ දුක්ඛස්කන්ධයන්ගේ හටගැනීම හැටියට දකිනව නම්, දුකට කවුද මම කියන්නෙ, මගේ කියන්නෙ? ඇහැ උපදිනකොට දුකේ උපත කියල දන්නව නම් **දුක්ඛස්සෙසො උප්පාදො** - දුක උපන්නා කියල දකිනකොට දුක උපදිනව කියල දකින කෙනා ඇහැ මධුර ප්‍රිය ස්වභාවයෙන් දකින්නෙ නෑ. බලන්නෙ නෑ. සමුදය ප්‍රභාණය වෙච්. නිරෝධය සාක්ෂාත් වෙච්. මාර්ගීය වැඩෙච්. මෙන්න චතුරාර්ය්‍ය සත්‍යය මතු වෙනවා.

මේක දිගට කථා කරන්න බෑ. අපි හෙට දවසෙ ඒ ගැන කතා කරමු.

එහෙම නම් දැන් අපි බොහෝ වෙලාවක් ලෞඛික ගමන් මග, ප්‍රතිපදාව, පින, කුසලය පිළිබඳව අපි යමක් කතා කලා. එය ජීවිතය අභිච්ඡන් කර ගන්නට ලොවුතුරා මගට සුදුසුකම හැදෙන්නට නම් ඒ පිළිවෙත අපට

උමනා කරන බව අපි ඉගෙන ගන්නා. ඉන් පහත යන ප්‍රතිපදාවකට අපි අපේ ජීවිතය නැඹුරු කළ යුතුයි කියල අපි කථා කළා. මෙන්න මේ දැනම තුළ අපි අපේ ජීවිතය මෙහෙය වන්නට ඔන.

ඉතින් අද දවසේ මේ උතුම් ධර්ම ශ්‍රවණය කරන්නට ඔබට අවස්ථාව සලසා දුන්න ඒ ඔස්ට්‍රේලියාවේ පදිංචි ඒ පිත්චන් දෙපල තම ආදරණීය පියාණන් වහන්සේට පින් පෙන් අනුමෝදන් කරන්නට ඒවගේම ඒ ආදරණීය තම නෝනා මහත්මියගේ ආදරණීය පියාණන් වහන්සේ රෝගාතුර වෙලා ඉන්නවා. ඒ පියානන්ට වහ වහා ඉක්මන් සුවය ප්‍රාප්ත කරන්න. ඒ මහත්මාගේ ආදරණීය මැනියන් වහන්සේට දිසායුෂ පතන්න. ඒ නොනා මහත්මියගේ ආදරණීය මවුපියන්ට දිසායුෂ නිරෝගි බව පතන්න. හොඳ උදාර අරමුණක් බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව ඉෂ්ඨ සිධ කළ පින්කමක්. ඉතින් ඒ ඔක්කොම බලාපොරොත්තු ඉෂ්ඨ කර ගන්නට පුළුවන්. අපේ ලෝකික ලොකෝත්තර දිවියේ අරමුණු ඉටු කර ගන්නට පුළුවන් හොඳ උදාර පින්කමක් අපි මේ වෙලාවේදි සිධ කර ගන්නා කියල බොහෝ සතුටට පත්වෙන්නට ඔන. එසේ සතුටට පත්වෙමින් අපි මේ රැස්කර ගන්න මේ උදාර පුණ්‍ය කුසල බල මහිමය. අපි සංසාර නොලබපු එකම සැපයයි තියෙන්නේ. අපි සංසාර ජීවිතයේ හැම සැපයක්ම ලැබුව අපි.

පිංවතුනි. දවසක් බුදුහාමුදුරුවෝ ආනන්ද හාමුදුරුවෝ එක්ක වඩින කොට දිග කඩ රැලක්. බුදුහාමුදුරුවෝ ටිකක් නතරවෙලා බලාගෙන හිටිය කඩ රැල දිහා. බලාගෙන ඉඳල උන්වහන්සේ ටිකක් හිනාවුනා. ආනන්ද හාමුදුරුවෝ දැක්කා බුදුහාමුදුරුවෝ හිනාවෙනවා. නිකං නම් බුදුහාමුදුරුවෝ හිනා වෙන්නෙ නෑ. අප්පියක් ඇති. ආරාමෙට වඩම කරල වැඩ හිටියට පස්සෙ වඩා හිඳුවලා බුදුහාමුදුරුවන්ගේ ආනන්ද හාමුදුරුවෝ අහනවා, "ඇයි බුදුහාමුදුරුවන් ඔබ වහන්සේ අර එනකොට හිනාවුනේ?" "ආනන්ද දැක්කද එනන? " "ස්වාමීනි, කඩ රැලක් හිටියෙ." "ඔව් ආනන්ද, ඒ කඩ රැලේ හිටියෙ නෑ කවුරුවත්ම, එක කඩයෙක්වත් නෑ මහා බ්‍රහ්මයා නොවිච්ච කෙනෙක්. ඒ ඔක්කොම කඩයො මහා බ්‍රහ්මයො වෙලා හිටපු අය." එනකොට කඩත් මහා බ්‍රහ්මයො වෙලා හිටිය නම් මෙතන කොහෙන්ද මහා බ්‍රහ්මයො නොවෙච්ච අය? ශක්‍රයා නොවෙච්ච අය කොහෙන්ද? සක්විති කම නො ලැබූ අය කොහෙන්ද? අපි මේ ලෝකෙ තියෙන සියලු සැප විඳල තියෙනව. අපට විඳින්න බැරිවුනේ නාම එක සැපයයි. මොකක්ද ඒ සැපය? නිවන් සැපයයි. එහෙත්ම අපි මේ අහපු සධර්ම ශ්‍රවණය මේ උදාර පින්කම මේ ජීවිතයේම මේ ගෞතම සාසනසේම මේ උතුම් සධර්මය අවබෝධ කරගෙන මේ සසර දුකින් මිදෙන්නට මේ පින්කම මහොපකාරී වේවා. පාරමිතාවක්ම වේවා කියල සාදු කියල ප්‍රාප්ත කරන්න.

මේ සිධ කරගන්න උදාර කුසල පුණ්‍ය සම්පත්තිය මතු දිනෙක බුදු වෙන ආයුෂ් මෙත්‍රිය නාථ මෙන් බෝසතාණන් වහන්සේ ඇතුළු බුදු බෝධිසත්ත්වයන් වහන්සේලා හටත්. මේ බෝධි රාජයාණන් වහන්සේට අධිගෘහිත තම තමන්ගේ ගේදොර කුඹුරු වතුපිටවලට ව්‍යාපාර ආදියට අධිගෘහිත උපකාරක සියලු දිව්‍ය දෙව සමුයාට පින් අයිතිවේවා, දිව ඉසුරු වැඩි දියුණු වේවා. පතන බෝධියෙන් අමා මහ නිවහින් සැතපීමට ලැබෙන්නායි සාදු කියල දෙවියන් පින් දෙන්න.

ඒ වගේම මේ පින්කමේ දායකත්වය ලබන ඒ ආදරණීය පියානන් වහන්සේ සිහිපත් කරල ඒ පුතනුවන් පුණ්‍යානුමෝදනා කරන්නට අදහස් කල ඒ ඔස්ට්‍රේලියාවේ පදිංචි ඒ දයාබර පියානන් වහන්සේ ඇතුළු ඒ හැම

දෙනාගේ පවුල්වල මිය පරලොව ගිය යමනාක් මේ ජිවිතයේ හා සංසාර ජිවිතයේ ඥාති හිතෙහිත් වේ නම් ඒ හැම දෙනාටමත් ඔබ අප හැම දෙනා නමින් නැසී මිය පරලොව ගිය මවපිය ගුරුවර ඥාති මිත්‍ර දුවා දරුවන් ආදී සංසාර ගත සියලු ඥාති වහිසාටත් මේ බෝධි භාරකාර මන්ඩලයේ කටයුතු කොට අපවත්වී වදාළ ඒ අනුශාසක ස්වාමීන් වහන්සේලාටත්, ඒ නිලධාරී පින්වතුන්ටත්, සාමාජික සාමාජිකා හැම දෙනාටත්, මේ පින් ඵකයේ අත්පත් වේවා. සංසාර ජිවිත සුවපත් වේවා. සැපවත් වේවා. දුක් පිරි සංසාර කතරින් ඵතෙර වේවා කියල සාදු කියල පින් දෙන්න.

ඒ වගේම මේ පින්කමේ තවත් විශේෂ අරමුණක් වූන ඒ ආදරණීය මවුපියවරු සිහිපත් කරල පුණ්‍යානුමෝදනා කරමින් ඒ ඇත්තන්ගේ ජිවිතවලට මහත්වූ ආශීර්වාදයක් පිහිටක් ප්‍රාප්ත කරන ඵක ඒ වගේම ඒ මැතිදුන්ගේ ආදරණීය මැනියන් වහන්සේ ඒ වගේම ඒ නෝනා මහත්මියගේ ආදරණීය පියානන්, මැනියන් මේ මොහොතෙන් ඒ පියානන් රෝහල් ගතව ගත කරන වෙලාව. ඉතින් ඒ මවුපියවරු තුන් පොළම මේ උතුම් කුසල පුණ්‍ය බල මහිමයෙන් තුනුරුවන්ගේ ආනුභාවයෙන් ආශීර්වාදයෙන් මේ පුණ්‍ය කුසල බල මහිමයෙන් මේ බෝ සම්ප්‍රදායේ අනන්ත ආනුභාවයෙන් අපද ජිවිතය තුළින් මතුකරගත් පාරම් කුසල පුණ්‍ය බලානුභාවයෙන් වහ වහා නිදුක් නිරෝගි සුව සම්පත් වර ජිවිතය සියලු යහපත අභිවාද්ධිය දියුණුව ආරක්ෂාව රැකවරනය සලසා ලබන්නවා. සියලු අපල උවදුරු කරදර කාය චිත්ත පිඩාවන් දුරුවේවා. සියලු යහපතම සියලු ආශීර්වාදයම සලසා ලැබේවා කියල සාදු කියල ප්‍රාර්ථනා කරන්න.

ඒ වගේම ඔබ අප හැම දෙනාටත් හැදූ වැඩු ගුරු දෙමාපිය දුවා දරුවන් ආදී සියලු දෙනාටත් ඒ දාකතවය දරන හැම දෙනාටමත් ඇප් පවුල්වල සැම සියලු දෙනාටත් කලාණ මිත්‍ර උපකාරක දායක උපකාරක උපස්ථායක හැම දෙනාටමත් මේ පුණ්‍ය බල මහිමයෙන් උතුම් තුනුරුවන්ගේ ආනුභාවයෙන් ආශීර්වාදයෙන් සැපතක් ශාන්තියක් සහනයක් සැනසිල්ලක්ම උදාවේවා. නිදුක් නිරෝගි සුව සම්පත්තිය වර ජිවිතය සියලු යහපත අභිවාද්ධිය දියුණුව ආරක්ෂාව රැකවරනය සලසා ලැබේවා. මේ දුක් පිරි සසර කතරේ සරණා තුරු, නරකය, නිරිසන්, ප්‍රේත, අසුර ආදී සිවු අපාසාදි දුකකට පත් නොවී සා පිපාසාදි දුක් වේදනාවකට නොපැමිණ දුෂ්ට ඇසුරෙන් මිදී, සන්සුරුෂ ඇසුරම ලබමින් තව තවත් තුනුරුවන්ට. දහමට, සාසනයට සිත් සතන් නැමුරු කොට සත්‍ය ධර්මයන්ගේ අවබෝධයෙන් ලබන අමා නිවන් සුව කල් නොයවාම අපි හැම දෙනාටම ලැබේවා. සැලසේවා.

සබ්බිනියො විවජ්ජන්තු

අභිවාදන සිලිස්ස

ආයුරාරොග්‍ය සම්පන්නි